

грамотного впровадження можна досягти значного підвищення трудової мотивації працюючих, що сприятиме суттєвому зростанню продуктивності праці та ефективності роботи в цілому.

Державна політика в досліджуваній сфері є одним із ключових, а тому оплата праці має стати одним із найважливіших об'єктів соціальної політики держави. Оскільки, заробітна плата є основним складником грошових доходів населення, впливає на загальні показники соціально-економічного розвитку держави і служить дійовим мотиватором до праці. Основні цілі регулювання оплати праці: (а) забезпечення кожному працівникові життєво необхідного рівня споживання; (б) збереження реального рівня заробітної плати; (в) установлення тісного взаємозв'язку заробітної плати з продуктивністю праці; (г) досягнення належної відповідності між різними рівнями заробітної плати. Важливим заходом влади щодо наближення стандартів оплати праці в Україні до європейських є підвищення державних соціальних гарантій оплати праці для працюючих громадян України, для чого слід законодавчо закріпити мінімальну заробітну плату на рівні 40 – 50% від середньої заробітної плати, але не нижчому від прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Колобердянюк І. І., Редька Ю. А. Сучасні системи та організація оплати праці в зарубіжних країнах. *Вісник Запорізького національного університету*. 2015. № 2 (26). С. 123-130.
2. Шимановська Р. Зарубіжний досвід державного регулювання заробітної плати. *Збірник наукових праць НАДУ при Президентіві України*. 2009. № 1. С. 105-114.
3. Сидорова Ж. Мировой опыт индексации доходов населения. Отечественные записки. 2003. № 3. URL: http://magazines.guss.ru/oz/2003/3/2002_3_16.html
4. Мазманова Б. Г. Соотношение рыночного и социально-политического факторов в механизме образования заработной платы. *Менеджмент в России и за рубежом*. 2001. №34. С. 62-69.
5. Фельштейн Л., Дудіна Н. Використання зарубіжного досвіду з оплати праці в економіці України. *Україна: аспекти праці*. 1999. № 4. С. 42-44.
6. Перспективы развития систем оплат труда в государственном секторе Великобритании в 2004-2006гг., ARCADIS, 2005. URL: <http://www.rulit.net/books/evropejskie-sistemy-oplaty-truda-read-41604-6.html>
7. Жулина Е. Г., Иванова Н. А. Европейские системы оплаты труда. URL: http://www.e-reading.org.ua/bookreader.php/89767/Ivanova%2C_Zhulina_-_Evropeiiskie_sistemy_oplaty_truda.Html
8. Капаров С. А. Оплата труда на государственной службе зарубежных стран и казахстанский опыт. URL: http://www.kyzmet.kz/?id_1=3&type=news&lang=ru&nid=115
9. Гаєвая О. В. Державне регулювання оплати праці: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05; Нац. ун-т юрид. акад. України. ім. Ярослава Мудрого. Харків, 2014. 209 с.

УДК 349.2 (477)

Семененко Б.В.,

*прокурор Київської місцевої прокуратури №4 міста Києва,
аспірант кафедри цивільно-правових дисциплін Навчально-наукового інституту права ім.
І. Малиновського Національного університету «Острозька академія»*

ТЕНДЕНЦІЇ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СЛУЖБОВО-ТРУДОВОЇ ДИСЦИПЛІНИ В ОРГАНАХ ПРОКУРАТУРИ: НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНИЙ

АСПЕКТ

Наукову роботу присвячено питанню удосконалення правового статусу посадових осіб органів прокуратури та механізмів забезпечення їх службово-трудової дисципліни. Визначено, що базовим законодавчим актом у цій сфері є Закон України «Про прокуратуру», інші нормативно-правові акти ухвалені відповідно до нього. Зроблено висновки та пропозиції до законодавства.

Зі слів автора наукової роботи можна виокремити, що система механізмів забезпечення службово-трудової дисципліни в органах прокуратури – визначається як сукупність організаційно-правових способів дотримання та функціонування службово-трудової дисципліни в органах прокуратури. Основними ознаками системи механізмів забезпечення службово-трудової дисципліни в органах прокуратури є: 1) метою є належне виконання завдань, функцій та повноважень органів прокуратури; 2) вона спрямована на належне дотримання та функціонування службово-трудової дисципліни; 3) регламентуються нормами спеціального та трудового законодавства; 4) спрямована на належну, професійну поведінку посадових осіб органів прокуратури; 5) включаються механізми позитивної, стимулюючої оцінки діяльності посадових осіб органів прокуратури; 6) включаються можливість понесення дисциплінарної та матеріальної відповідальності посадовими особами органів прокуратури.

Зважаючи на вищевикладене, основними тенденції удосконалення системи механізмів забезпечення службово-трудової дисципліни в органах прокуратури є такі як: 1) розробка та затвердження Національної стратегії реформування органів прокуратури, у тому числі забезпечення службово-трудової дисципліни на основі досягнень провідних шкіл права, міжнародного та національних стандартів; 2) посилення позитивної, стимулюючої мотивації посадових осіб органів прокуратури; 3) забезпечення прозорості, доступності та ефективності застосування дисциплінарної та матеріальної відповідальності до посадових осіб органів прокуратури; 4) розробка та ухвалення змін доповнень до Закону України «Про прокуратуру» щодо: а) посилення мотивації праці (системи заохочень) посадових осіб органів прокуратури; б) приписів професійної етики та морально-етичної поведінки; в) чіткого переліку додаткових вимог та обмежень; г) чіткого переліку підстав та процедур притягнення посадових осіб органів прокуратури до дисциплінарної відповідальності; ґ) посилення органів прокурорського самоврядування щодо стимулювання праці (заохочень) посадових осіб органів прокуратури.

Запровадження дієвих механізмів щодо удосконалення механізмів забезпечення службово-трудової дисципліни варто провадити шляхом встановлення відповідних особливостей у майбутньому Трудовому кодексі України, удосконалення чинної редакції Закону України «Про прокуратуру», доповнивши його окремою главою із зазначених питань.

Ключові слова: прокуратура; органи прокуратури; працівники органів прокуратури; службово-трудова дисципліна; нормативно-правові акти про трудову дисципліну.

The given scientific work is devoted to the question of improvement of the legal status of officials of public prosecutor's offices and mechanisms of providing of service and labor discipline and other requirements for providing of service and labor discipline in public prosecutor's bodies. It is determined that the basic legislative act in this area is the Law of Ukraine "On the Prosecutor's Office", other normative legal acts are adopted in accordance with it. Conclusions and proposals for legislation have been made.

According to the author of the scientific work, it is possible to determine that the system of mechanisms for ensuring service and labor discipline in the prosecution bodies - is defined as the set of organizational and legal ways of observing and functioning of the service and labor discipline in the bodies of the prosecutor's office. The main features of the system of mechanisms for ensuring service and work discipline in prosecuting authorities are the following: 1) the purpose is the proper performance of the tasks, functions and powers of the prosecuting authorities; 2) is aimed at the proper observance and

functioning of the job discipline; 3) are regulated by the rules of special and labor legislation; 4) aimed at the proper, professional behavior of officials of prosecuting authorities; 5) include mechanisms of positive, stimulating evaluation of the activity of public prosecutors; 6) include the possibility of incurring disciplinary and pecuniary responsibility by officials of prosecuting authorities.

Considering the above, the main tendencies of improvement of the system of mechanisms of providing of discipline in the prosecutor's office are such as: 1) development and approval of the National strategy of reform of the prosecutor's office, including the provision of the official discipline on the basis of achievements of leading law schools, international and national standards; 2) enhancement of the positive, stimulating motivation of officials of the prosecuting authorities; 3) ensuring the transparency, accessibility and effectiveness of the application of disciplinary and pecuniary responsibility to officials of prosecuting authorities; 4) development and approval of amendments to the Law of Ukraine "On the Prosecutor's Office" regarding: a) enhancing the motivation of the work (system of incentives) of officials of the prosecuting authorities; b) prescriptions of professional ethics and moral and ethical behavior; c) a clear list of additional requirements and restrictions; d) a clear list of the grounds and procedures for prosecuting prosecutors; d) strengthening of prosecutorial self-government bodies in order to stimulate the work (incentives) of public prosecutors.

The introduction of effective mechanisms to improve the mechanisms of providing service and work discipline should be carried out by taking into account the relevant features in the future Labor Code of Ukraine, improving the current version of the Law of Ukraine "On the Prosecutor's Office" by supplementing a separate chapter on these issues.

Key words: *prosecutor's office; prosecution bodies; employees of prosecuting authorities; service and labor discipline; regulations on labor discipline.*

Серед ключових та фундаментальних реформ, які проголошені та декларовані в Україні останнім періодом, ключове місце посідає реформа правового статусу органів прокуратури [1],[2],[3] як складова комплексу інституційних реформ державної служби[4, с.18-24],[5, с.15-16], підвищення ефективності, дієвості виконання державою завдань, функцій та повноважень.

Реформування органів прокуратури потребує системи кроків спрямованих на удосконалення правового статусу посадових осіб органів прокуратури, механізмів забезпечення службово-трудої дисципліни. Насамперед, реформа має зачепити питання службово-трудої дисципліни в органах прокуратури.

З правової точки зору, службово-трудова дисципліна в органах прокуратури покликана: 1) забезпечувати встановлений внутрішній трудовий розпорядок; 2) забезпечувати дотримання засад моральності, етичності, професійності, компетентності при доборі кадрів в органи прокуратури; 3) сприяти дотриманню працівниками органів прокуратури морально-етичних засад та принципів; 4) забезпечувати неухильне дотримання працівниками органів прокуратури своїх посадових обов'язків; 5) сприяти мотивації працівників органів прокуратури; 6) сприяти чіткому та неухильному застосуванню дисциплінарної відповідальності до працівників органів прокуратури тощо. За своєю суттю, службово-трудова дисципліна перебуває у системному зв'язку із трудовою правосуб'єктністю посадових осіб органів прокуратури, оскільки вона включає комплекс прав, обов'язків, гарантій у сфері праці[6, с.145-146].

Метою наукової статті є науково-теоретичне дослідження тенденцій удосконалення механізмів забезпечення службово-трудої дисципліни в органах прокуратури з позиції сьогодення. У юридичній літературі зазначена проблематика частково розглядалася у працях таких вчених-юристів як: В.М. Андріїв, В.С. Венедіктов, С.В. Венедіктов, С.Я. Вавженчук, С.В. Вишновецька, І.В. Зуб, М.І. Іншин, М.М. Клемпарський, В.С. Ковригін, Т.В. Колеснік, В.Л. Костюк, М.В. Косюта, Д.Є. Кутоманов, С.С.Лукаш, П.С. Луцюк, А.Р. Мацюк, Н.О. Мельничук, М.О. Мішук, Л.В. Могілевський, О.В. Москаленко, П.Д. Пилипенко, Є.Ю. Подорожній, С.М. Прилипка, О.І. Процевський, С.М. Синчук, О. В. Тищенко, Н.М. Хуторян, Г.І. Чанишева,

В.І. Щербина, О.М. Ярошенко та ін. Не зважаючи на конструктивні наукові напрацювання цих та інших вчених щодо нормативно-правового забезпечення службово-трудової дисципліни в органах прокуратури, буде доречним підкреслити, що в умовах сьогодення на особливу увагу заслуговують тенденції удосконалення механізмів її функціонування в умовах демократичної та правової держави, розвитку громадянського суспільства.

Принагідно підкреслити, що норми Кодекс законів про працю України (далі – КЗпП) [7] розкривають лише загальні принципи та засади трудової дисципліни та містять вказівку на те, що працівники зобов'язані працювати чесно й сумлінно, своєчасно й точно виконувати розпорядження власника або уповноваженого ним органу, додержуватися трудової й технологічної дисципліни, вимог нормативних актів про охорону праці (ст. 139). КЗпП України не містить легальної дефініції поняття «трудова дисципліна», хоча її містить проект Трудового кодексу України (далі – ТК) (ст. 348) [8] за змістом якого «трудова дисципліна – це обов'язкове для всіх працівників дотримання правил поведінки, визначених цим Кодексом, трудовим законодавством, колективним договором, правилами внутрішнього трудового розпорядку, нормативним актом роботодавця і трудовим договором».

Професори М.І. Іншин, В.І. Щербина, С.В. Вишновецька, Я.І. Безугла, Н.О. Мельничук, інші вчені наголошують, що трудова дисципліна забезпечується через свідоме ставлення сторін трудових відносин до належної поведінки; покладення на сторін трудових відносин чіткої системи трудових обов'язків; можливості застосування до працівників заходів заохочень; можливості застосування до працівників заходів громадського та/або дисциплінарного впливу[9, с.348].

Особливого значення набуває проблема дотримання трудової (службово-трудової) дисципліни в органах прокуратури, ураховуючи наявність підвищених вимог до посадових осіб таких органів, зміст завдань, функцій та повноважень органів прокуратури. За змістом ст.131¹ Конституції України в Україні діє прокуратура, яка здійснює: 1) підтримання публічного обвинувачення в суді; 2) організацію і процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку; 3) представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом.

З правової точки зору, це означає, що посадові особи органів прокуратури повинні мати високі морально-етичні, ділові та професійні якості. Принагідно нагадати, що за вимогами Закону України «Про прокуратуру» прокурором місцевої прокуратури може бути призначений громадянин України, який має вищу юридичну освіту, стаж роботи в галузі права не менше двох років та володіє державною мовою[10].

Як відомо, свого часу, нормативно-правове регулювання трудової дисципліни в органах прокуратури відбувалося за Законом України «Про прокуратуру» (1991року)[11] та Дисциплінарним статутом прокуратури України[12], які втратили свою чинність у зв'язку із нещодавнім реформуванням органів прокуратури та створенням новітнього законодавства.

Ухвалений Верховною Радою України 14 жовтня 2014 року новий Закон України «Про прокуратуру» (ст.1) [9] передбачає, що прокуратура України становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому цим Законом, здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави. При цьому, Закон (ст.2) визначає, що на прокуратуру покладаються такі функції: підтримання державного обвинувачення в суді; представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених цим Законом; нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство; нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

За змістом ст.3 Закону України «Про прокуратуру» діяльність прокуратури ґрунтується на засадах: верховенства права та визнання людини, її життя і здоров'я, честі і гідності,

недоторканності і безпеки найвищою соціальною цінністю; законності, справедливості, неупередженості та об'єктивності; територіальності; презумпції невинуватості; незалежності прокурорів, що передбачає існування гарантій від незаконного політичного, матеріального чи іншого впливу на прокурора щодо прийняття ним рішень при виконанні службових обов'язків; політичної нейтральності прокуратури; недопустимості незаконного втручання прокуратури в діяльність органів законодавчої, виконавчої і судової влади; поваги до незалежності суддів, що передбачає заборону публічного висловлювання сумнівів щодо правосудності судових рішень поза межами процедури їх оскарження у порядку, передбаченому процесуальним законом; прозорості діяльності прокуратури, що забезпечується відкритим і конкурсним зайняттям посади прокурора, вільним доступом до інформації довідкового характеру, наданням на запити інформації, якщо законом не встановлено обмежень щодо її надання; неухильного дотримання вимог професійної етики та поведінки.

З правової точки зору, основоположні принципи діяльності органів прокуратури мають визначальний вплив на правове становище посадових осіб органів прокуратури, насамперед, прокурорів [13, с.10-12], [14, с.17-22].

З правовим становищем прокурора системно пов'язані норми щодо виконання ним наказів та вказівок (ст.17 Закону України «Про прокуратуру»), зокрема: прокурори здійснюють свої повноваження у межах, визначених законом, і підпорядковуються керівникам виключно в частині виконання письмових наказів адміністративного характеру, пов'язаних з організаційними питаннями діяльності прокурорів та органів прокуратури; адміністративне підпорядкування прокурорів не може бути підставою для обмеження або порушення незалежності прокурорів під час виконання ними своїх повноважень; Генеральний прокурор має право видавати письмові накази адміністративного характеру, що є обов'язковими до виконання всіма прокурорам; керівник регіональної прокуратури має право видавати письмові накази адміністративного характеру, що є обов'язковими до виконання першим заступником, заступниками, керівниками та заступниками керівників підрозділів, прокурорами відповідної регіональної прокуратури та керівниками місцевих прокуратур, розташованих у межах адміністративно-територіальної одиниці, що підпадає під територіальну юрисдикцію відповідної регіональної прокуратури; керівник місцевої прокуратури має право видавати письмові накази адміністративного характеру, що є обов'язковими до виконання його першим заступником, заступниками, керівниками та заступниками керівників підрозділів, прокурорами відповідної місцевої прокуратури; перші заступники та заступники керівників органів прокуратури відповідно до розподілу обов'язків мають право видавати письмові накази адміністративного характеру, що є обов'язковими до виконання підлеглими прокурорами відповідного органу прокуратури; під час здійснення повноважень, пов'язаних з реалізацією функцій прокуратури, прокурори є незалежними, самостійно приймають рішення про порядок здійснення таких повноважень, керуючись при цьому положеннями закону, а також зобов'язані виконувати лише такі вказівки прокурора вищого рівня, що були надані; прокурори вищого рівня мають право давати вказівки прокурору нижчого рівня, погоджувати прийняття ним певних рішень та здійснювати інші дії, що безпосередньо стосуються реалізації цим прокурором функцій прокуратури, виключно в межах та порядку, визначених законом. Генеральний прокурор має право давати вказівки будь-якому прокурору; прокурором вищого рівня є: 1) для прокурорів, керівників та заступників керівників підрозділів місцевої прокуратури - керівник місцевої прокуратури чи його перший заступник або заступник відповідно до розподілу обов'язків; 2) для прокурорів, керівників та заступників керівників підрозділів регіональної прокуратури - керівник регіональної прокуратури чи його перший заступник або заступник відповідно до розподілу обов'язків; 3) для керівника місцевої прокуратури, його першого заступника та заступників - керівник відповідної регіональної прокуратури чи його перший заступник або заступник відповідно до розподілу обов'язків; 4) для керівника регіональної прокуратури, його першого заступника та заступників, керівника та заступника керівника підрозділу, прокурора Генеральної прокуратури України -

Генеральний прокурор чи його перший заступник або заступник відповідно до розподілу обов'язків; 5) для першого заступника та заступника Генерального прокурора - Генеральний прокурор; накази адміністративного характеру, а також вказівки, що прямо стосуються реалізації прокурором функцій прокуратури, видані (віддані) в письмовій формі в межах повноважень, визначених законом, є обов'язковими до виконання відповідним прокурором. Крім того, прокурору, якому віддали наказ чи вказівку в усній формі, надається письмове підтвердження такого наказу чи вказівки. Водночас, він не зобов'язаний виконувати накази та вказівки прокурора вищого рівня, що викликають у нього сумнів у законності, якщо він не отримав їх у письмовій формі, а також явно злочинні накази або вказівки та має право звернутися до Ради прокурорів України з повідомленням про загрозу його незалежності у зв'язку з наданням (відданням) прокурором вищого рівня наказу або вказівки.

У ст.19 Закону України «Про прокуратуру» визначено, що прокурор має право брати участь у прокурорському самоврядуванні для вирішення питань внутрішньої діяльності прокуратури у порядку, встановленому законом, а також бути членами професійних спілок, утворювати громадські організації, брати в них участь з метою захисту своїх прав та інтересів, підвищення свого професійного рівня. При цьому, на прокурора покладаються такі ключові обов'язки як: вдосконалювати свій професійний рівень та з цією метою підвищувати кваліфікацію; проходити підготовку у Національній академії прокуратури України, що має включати вивчення правил прокурорської етики; неухильно додержуватися присяги прокурора; виявляти повагу до осіб під час здійснення своїх повноважень; не розголошувати відомості, які становлять таємницю, що охороняється законом; діяти лише на підставі, в межах та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; додержуватися правил прокурорської етики, зокрема не допускати поведінки, яка дискредитує його як представника прокуратури та може зашкодити авторитету прокуратури. Крім того, прокурор зобов'язаний щорічно проходити таємну перевірку доброчесності. Варто підкреслити, що таємну перевірку доброчесності прокурорів Генеральної прокуратури України, регіональних і місцевих прокуратур проводять підрозділи внутрішньої безпеки в порядку, затвердженому Генеральним прокурором.

Крім вищезазначених обов'язків, доречно підкреслити, що перебування на посаді прокурора несумісне з обійманням посади в будь-якому органі державної влади, іншому державному органі, органі місцевого самоврядування та з представницьким мандатом на державних виборних посадах. Вимоги щодо несумісності не поширюються на участь прокурорів у діяльності виборних органів релігійних та громадських організацій. Крім того, на прокурора поширюються обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності, визначені Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції»[15]. Прокурор не може належати до політичної партії, брати участь у політичних акціях, мітингах, страйках. Також прокурор за його заявою може бути відряджений для роботи у Кваліфікаційно-дисциплінарній комісії прокурорів, Національній академії прокуратури України чи в інших органах у визначених законом випадках. За відрядженням прокурором зберігаються гарантії соціального забезпечення, визначені законодавством для прокурорів.

Крім того, прокурор є суб'єктом понесення дисциплінарної відповідальності. Зокрема, прокурора може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження з таких підстав: невиконання чи неналежне виконання службових обов'язків; необгрунтоване зволікання з розглядом звернення; розголошення таємниці, що охороняється законом, яка стала відомою прокуророві під час виконання повноважень; порушення встановленого законом порядку подання декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру; вчинення дій, що порочать звання прокурора і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності, у чесності та непідкупності органів прокуратури; систематичне (два і більше разів протягом одного року) або одноразове грубе порушення правил прокурорської етики; порушення правил внутрішнього службового розпорядку; втручання чи будь-

який інший вплив прокурора у випадках чи порядку, не передбачених законодавством, у службову діяльність іншого прокурора, службових, посадових осіб чи суддів, у тому числі шляхом публічних висловлювань стосовно їх рішень, дій чи бездіяльності, за відсутності при цьому ознак адміністративного чи кримінального правопорушення; публічне висловлювання, яке є порушенням презумпції невинуватості.

Притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності не виключає можливості притягнення його до адміністративної чи кримінальної відповідальності у випадках, передбачених законом. Варто відзначити, що дисциплінарне провадження передбачає спеціальну процедуру розгляду Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів дисциплінарної скарги, в якій містяться відомості про вчинення прокурором дисциплінарного проступку. Рішення, дії чи бездіяльність прокурора в межах кримінального процесу можуть бути оскаржені виключно в порядку, встановленому законом. Якщо за результатами розгляду скарги на рішення, дії чи бездіяльність прокурора в межах кримінального процесу встановлено факти порушення прокурором прав осіб або вимог закону, таке рішення може бути підставою для дисциплінарного провадження. При цьому, право на звернення до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів із дисциплінарною скаргою про вчинення прокурором дисциплінарного проступку має кожен, кому відомі такі факти. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів розміщує на своєму веб-сайті рекомендований зразок дисциплінарної скарги [16, с.12-20].

Таким чином, система механізмів забезпечення службово-трудої дисципліни в органах прокуратури – визначається як сукупність організаційно-правових способів дотримання та функціонування службово-трудої дисципліни в органах прокуратури. Основні ознаки системи механізмів забезпечення службово-трудої дисципліни в органах прокуратури є наступні: а) метою є належне виконання завдань, функцій та повноважень органів прокуратури; б) спрямована на належне дотримання та функціонування службово-трудої дисципліни; в) регламентуються нормами спеціального та трудового законодавства; г) спрямована на належну, професійну поведінку посадових осіб органів прокуратури; г) включають механізми позитивної, стимулюючої оцінки діяльності посадових осіб органів прокуратури; г) включають можливість понесення дисциплінарної та матеріальної відповідальності посадовими особами органів прокуратури.

Основні тенденції удосконалення системи механізмів забезпечення службово-трудої дисципліни в органах прокуратури є такі як: 1) розробка та затвердження Національної стратегії реформування органів прокуратури, у тому числі забезпечення службово-трудої дисципліни на основі досягнень провідних шкіл права, міжнародного та національних стандартів; 2) посилення позитивної, стимулюючої мотивації посадових осіб органів прокуратури; 3) забезпечення прозорості, доступності та ефективності застосування дисциплінарної та матеріальної відповідальності до посадових осіб органів прокуратури; 4) розробка та ухвалення змін доповнень до Закону України «Про прокуратуру» щодо: а) посилення мотивації праці (системи заохочень) посадових осіб органів прокуратури; б) приписів професійної етики та морально-етичної поведінки; в) чіткого переліку додаткових вимог та обмежень; г) чіткого переліку підстав та процедур притягнення посадових осіб органів прокуратури до дисциплінарної відповідальності; г) посилення органів прокурорського самоврядування щодо стимулювання праці (заохочень) посадових осіб органів прокуратури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Конституція України. Закон України 28.06.1996 № 254к/96-ВР. Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. №30. Ст. 141.
2. Про Стратегію сталого розвитку «Україна-2020: Указ Президента України від 12.01.2015 № 5/2015 [Електронний ресурс]. : Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>.

3. Про Стратегію реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки: Указ Президента України від 20.05.2015 № 276/2015 «[Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/276/2015>.
4. Костюк В.Л. Концепція права на публічну службу у контексті сьогодення: науково-теоретичний аспект. В.Л. Костюк. Публічне право. 2018. №2(30).С.18-28.
5. Іншин М.І. Проблеми правового регулювання праці державних службовців України: Автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.05 / М.І. Іншин; Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. К., 2005. 39 с.
6. Костюк В.Л. Правосуб'єктність у трудовому праві: проблеми теорії та практики: [Монографія]. В.Л. Костюк. К.: Видавець Карпенко В.М., 2012. 464с.
7. Кодекс законів про працю України від 10 грудня 1971 року № 322-VII (у редакції від 01.05.2019 р.). Відомості Верховної Ради УРСР.1971. № 50. Ст. 375.
8. Трудовий кодекс: законопроект, реєстр. №1658 від 24.07.2017р., внесений Гройсманом В.Б., Денисовою Л.Л., Папієвим М.М., Кубівим С.І./ [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?id=&pf3516=1658&skl=9.
9. Трудове право України: підручник/За заг. ред. М.І. Іншина, В.Л. Костюка. – Київ: Юрінком Інтер, 2017. – 600с.
10. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 року №1697-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. №2-3. Ст.15.
11. Про прокуратуру: Закон України від 5 листопада 1991 року №1789-XII// *Відомості Верховної Ради України*. 1991. №53. Ст.793.
12. Про затвердження Дисциплінарного статуту прокуратури України: Постанова Верховної Ради України від 6 листопада 1991 року №1796-XII// *Відомості Верховної Ради України*. 1992. №4. Ст.15.
13. Косюта М.В. Проблеми та шляхи розвитку прокуратури України в умовах побудови демократичної правової держави: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.10 / М.В. Косюта ; *Нац. юрид. акад. України ім. Я.Мудрого*. Х., 2002. 33 с.
14. Якимчук М.К. Організаційно-правові основи управління в органах прокуратури України: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / М.К. Якимчук ; НАН України; *Ин-т держави і права ім. В.М.Корецького*. К., 2002. 32 с.
15. Про засади запобігання та протидії корупції: Закон України від 7 квітня 2014 року №3206-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. №40. Ст.404.
16. Костюк В.Л., Семененко Б.В. Процедура застосування дисциплінарної відповідальності прокурора: теоретико-правовий аспект /В.Л.Костюк, Б.В. Семененко //the Journal of Eastern European Law / Журнал східноєвропейського права. 2017. № 42. С. 12-20.

УДК 346.2.

Струневич О. П.,

директор департаменту розвитку,
Акціонерне товариство “Київгаз”

ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ЗАКОНІВ УКРАЇНИ «ПРО ПРОКУРАТУРУ» 1991 Р. ТА 2014 Р.

У статті проведено порівняльно-правовий аналіз Закону України «Про прокуратуру» 1991 р. та Закону України «Про прокуратуру» 2014 р. Виведено їх спільні та відмінні риси. Деталізовано зміст кожної з них. Наведено аргументацію на основі конкретних правових норм.